

Driehoekskunde

Minder ergernis meer samenwerking

Tekst Marjolein Wouters

Daar komt die dochter weer aan. Snel een kamer in. Even het gesprek en de confrontatie uit de weggaan en maar hopen dat je collega het oppakt.

Bij deze dochter lijkt namelijk niets goed genoeg. En toch... je blijft je afvragen of het toch anders zou kunnen.

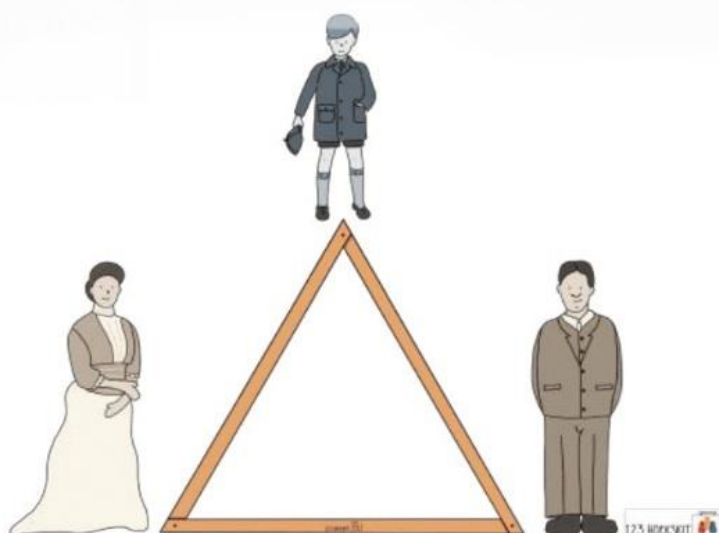
Herken je dit?

Misschien helpt Driehoekskunde.

Daarin draait het niet alleen om de bewoner of cliënt of het familielid of de medewerker. Het gaat over alle drie. Het is in ieder geval een heldere manier om inzicht te krijgen in wat er zich nu precies afspeelt.

Oerdriehoek

Het begint allemaal met de Oerdriehoek: 2 ouders en een kind.

De ouders vormen in de onderste lijn, de basis. Samen dragen zij de top van de driehoek, het kind. Hierbij heb je het eerste principe van *Verbinding*. Zonder verbinding zijn er alleen drie losse lijnen. Al snel komt er een vreemde bij in die Driehoek. Denk aan het consultatiebureau, de kleuterjuf, de huisarts, de meester. Dan ontstaat een zogenoemde *Zorgdriehoek*. De ouders staan links in de familiehoek, kind in de top en rechts vormt zich een hoek van zorgprofessionals.

Aan de linkerkant waar de lijn tussen ouders en kind staat, praten we over *loyaliteit*. Deze lijn is vaak sterk en opgebouwd door een heel levensverhaal van normen en waarden. Ouders zorgen voor hun kind.

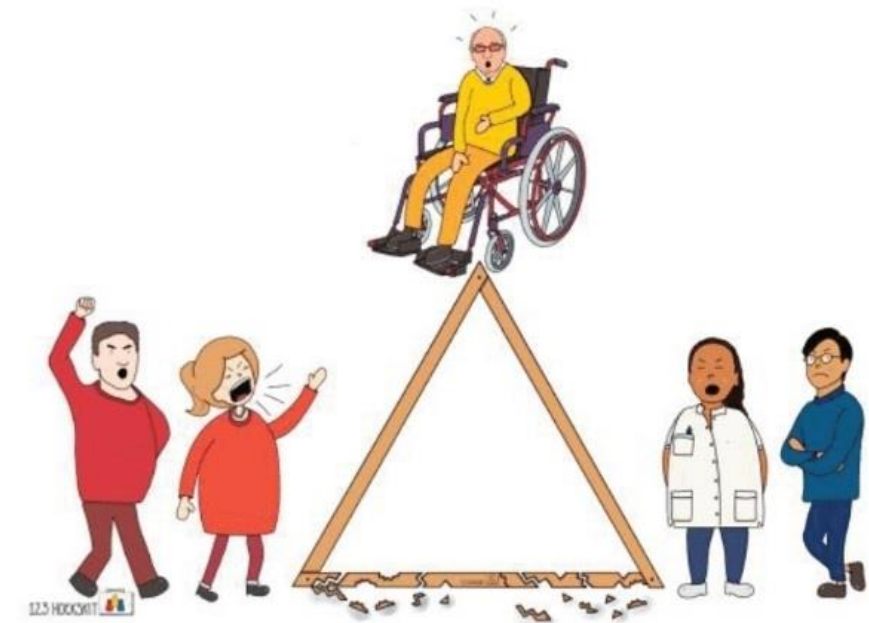
Wanneer vader en/of moeder in een verpleeghuis woont of thuis veel professionele hulp nodig heeft, gebeurt er iets bijzonders in de Driehoek.

De positie van ouders en kind draait om. Kinderen zakken naar de linkerhoek waardoor zij vaak voor hun ouders gaan zorgen. Deze draai is voor veel mensen heel erg moeilijk. En dan vragen wij als zorgprofessionals ook nog eens van kinderen/partners om ons te vertrouwen. Terwijl wij in die vertrouwde Driehoek toch echt als laatste aansluiten. Als de onderste lijn tussen familie en zorgprofessional niet stabiel en sterk is, wordt de Driehoek heel erg wankel. De bewoner of cliënt merkt en voelt dan dat er gedoe is. Er is dus een stabiele driehoek nodig om goede zorg te kunnen leveren.

Elke dag een schone jurk

Een voorbeeld hiervan:

Mevrouw de Boer heeft een appartement op de afdeling waar jij werkt. Zij heeft een zoon en een dochter. Mevrouw de Boer heeft een rustig en vriendelijk karakter. Ze weet goed wat ze wil en maakt dat altijd met een glimlach duidelijk. Mevrouw draagt bijvoorbeeld graag

2 of 3 dagen achter elkaar dezelfde jurk. Soms twijfelen jij en je collega's er aan of dit fris is, maar het is ook fijn om te kunnen voldoen aan haar wens. Dochter en zoon willen echter dat hun moeder elke dag een schone jurk draagt. En dit controleren zij ook fanatiek. Ze komen óf langs óf ze bellen naar moeder om te vragen welke kleur jurk ze aan heeft. Blijkt dat moeder net als gisteren een blauwe jurk aan heeft, dan zijn de rapen gaar

Wij blijven uitleggen te voldoen aan de wens van hun moeder, maar dat maakt

hun controlezucht alleen maar erger. En mevrouw de Boer raakt door dit gedoe helemaal van slag. Het liefst kleedt ze zich gauw om voordat haar kinderen komen. Om maar van het gezeur af te zijn. Iedereen in de 'waar-bemoei-je-je-mee-negativiteit'. Iedereen is er ook onnodig veel tijd aan kwijt. Bekijken we deze situatie van Driehoekskunde dan zie dat er in de onderste lijn weinig vertrouwen is. De basis wankelt. Nog even en die stort in en uiteindelijk heeft de bewoner/cliënt daar de meeste last van.

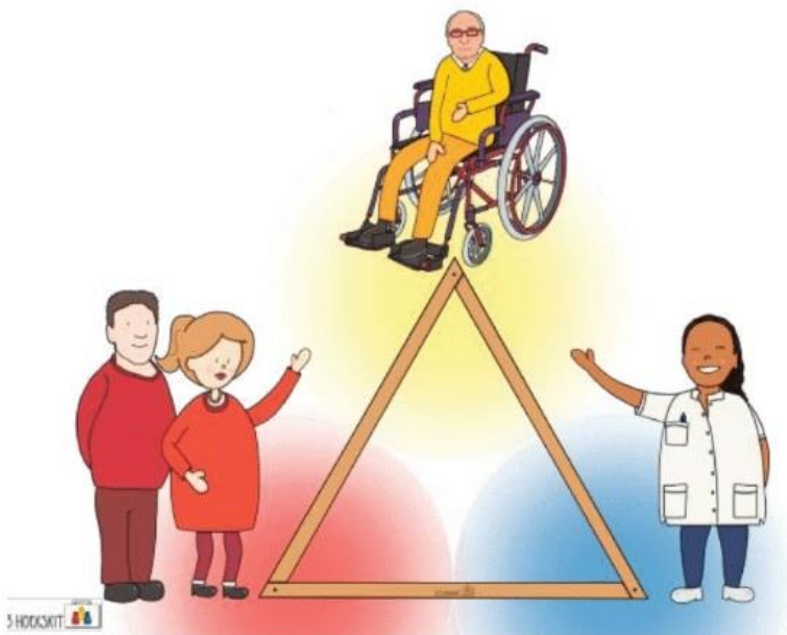

Hoe dan?

Begin bij jezelf. Weet jij wat deze familie belangrijk vindt? Hoe komt het dat deze dochter en zoon zo hechten aan die dagelijkse schone jurk? Bedenk dat wij als zorgprofessionals de laatste zijn die in de huidige Driehoek erbij zijn gekomen. Wij zijn daarom als eerste aan zet om verbinding te maken. Nee, het betekent niet dat je maar moet doen wat de familie wil. En onze ruimte is net zo groot als van de anderen in de Driehoek. Dat je je vakmanschap kunt uitvoeren en daarin ook grenzen kunt duidelijk maken. Maar wel met begrip en respect.

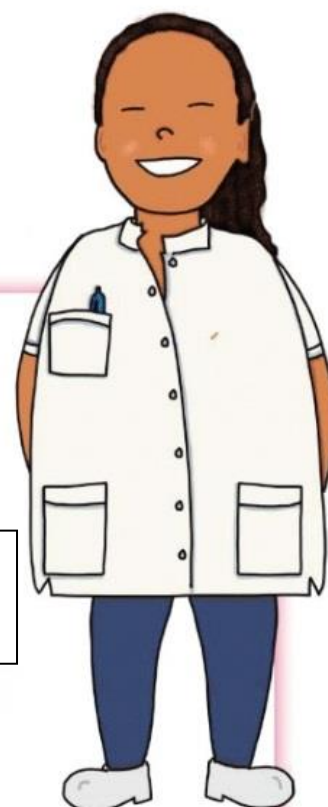
En dan kan het er zo uitzien.

De EVV-er van mevrouw de Boer toont in een (gepland) gesprek met de familie oprechte nieuwsgierigheid naar de redenen van hun gedrag en vraagt naar wat hun belang is. Dochter en zoon vertellen dat moeder vroeger erg modieus was en het liefst twee keer per dag een ander setje aan had. Moeder had aan het begin van haar dementie aan de kinderen gevraagd hier altijd op te letten als ze dit zelf niet meer voldoende kon: 'Waag het niet om mij twee dagen in dezelfde kleding te laten lopen, ook al zeg ik op dat moment dat het prima is!' De EVV-er krijgt meer begrip voor de situatie waardoor de verbinding en het opbouwen van vertrouwen op gang komt. Ze vertelt dat iedereen zijn best doet om extra rekening mee te houden. Maar dat ook duidelijk is

gemaakt dat het niet altijd mogelijk is. Bijvoorbeeld als flexmedewerker mevrouw de Boer verzorgen.

Erg belangrijk bij samenwerken in de Driehoek: beloof geen dingen die je niet na kan komen.

Heb je zelf een casus waarin je vastloopt of over wil praten?

<https://www.MarjoleinWouters.com>